

disse heftografiske Forsendelser kunde komme ind derunder. Men naar det ærede Medlem vil lase noget videre, faar der: „Lil trykte Sager m. v. henregnes ikke de ved Kopiermaasine eller ved Gjennemtryk tilveiebragte skrevne Sager.“ Det forekommer mig ganske utvilsomt, at de heftografiske Aftryk maa komme ind under denne Bestemmelse. Jeg ser ikke rettere, end at det er skrevne Sager, som mangfoldiggjøres ad denne Veie. Da Spørgsmaalet kom frem fra Grosferersocietetet, spurgte Postvæsenet Nabolandene Sverrige og Norge og Lydskland, hvorledes man der forholdt sig, ligeoverfor dette Spørgsmaal, og fik det Svar, jeg tror det ærede Medlem citerede det — at man paa de Steder ikke tilstod disse Postforsendelser de Begunstigelses, som vare ydede trykte og andre lignende Sager. Det er altsaa i Overensstemmelse med den samme Opfattelse, som var gjort gjeldende andre Steder, at man opfatter Forholdet. Der vil ogsaa følge en praktisk uovervindelig Vanskelighed ved at indrømme det Begjærede, idet det jo er det Samme, som at opgive Fordringen til en høiere Porto af Alt, hvad der er skrevet og da det, der er heftograferet, ikke kan adskilles fra, hvad der er skrevet, og da Kontrolten dermed er umulig, maatte man gaa over til et helt andet System for Laxten paa disse Omraader. Naar man kan sende heftografere Sager til en noget modereret Porto under Korsbaand, kan man sende alle skrevne Sager under Korsbaand. Jeg tror altsaa, at der har været god Grund til for Postvæsenet at afgjøre denne Sag som fket er.

Ærede Medlemmer, som senere have havt Ordet, have, idetmindste nogle af dem, stærkt betonet det Rigtige i, at vi som et agerdyrkende Land anvendte nogle flere, nogle større Beløb til Agerbrugets Lax, og jeg skal gjerne sige, hvad der jo vil være troligt efter min Interesse ogsaa paa dette Omraade, at jeg med stor Glæde skulde anvendt større Summer paa Agerbrugets Opkomst og Fremhjælp, naar de bleve bevilgede; men jeg har nogen Tvivl om, at Forholdene i Virkeligheden ere saa ugunstige som de Talstørrelser, det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtreds (Ngerslev) opgav, syntes at antyde, og jeg tror i ethvert Fald, at en enkelt Foranstaltning, som jeg tillægger særlig Betydning vilde kunne i den Henseende bringe os mere paa Siden af de Lande, der bleve nævne. Der har været en Sag, som har interesseret mig længe og beskæftiget mig noget. Det er Spørgsmaalet om Anlaget af en Forsøgsanstalt her i Landet. Jeg tror, at det er en Sag af overordentlig Betydning for vort Agerbrug. Det er vel saa, at der er nogle Stationer anlagte paa forskjellige Steder i Udlandet, og at vi kunne nyde godt af Resultaterne af deres Undersøgelser, men foruden, at der altid vil være den Mangel derved, at disse Forsøgsstationer ikke arbejde med specielt Hensyn paa vore lokale Forhold, fore-

kommer det mig ogsaa, at vi som en agerdyrkende Nation, hvis væsentligste Indtægt hidrører fra Agerbruget, have nogen Opfordring til at yde ogsaa vort Bidrag til at gjøre Videnskabens Resultater frugtbringende paa disse Omraader. Jeg tror derfor, at Tiden er kommen, da man med Alvor maatte tænke paa at fremme denne Sag, og der er afgivet Betænkning i saa Henseende fra den nedsatte Kommission, men Sagen er ikke saa vidt fremmet, at jeg ser mig istand til endnu at forelægge Resultaterne; men jeg haaber, at dette i alt Fald maa ske adaa. Dersom vi anlægge en saadan Forsøgsstation, som ikke er nogen billig Institution, tror jeg, det vil vise sig, at vi alene ved dette ene Foretagende ville komme nogenlunde paa Siden af de Stater, som for Diebliffet figurere med meget betydeligere Tilskud til Landvæsenets Fremme, end vi gjøre. Der er visse Henseender, hvori man uden al Betænkning kan anvende Statens Penge til Nytte for Agerbruget og det er Forsøg paa den Maade, som de udføres under kyndige og i Særdeleshed en kyndig Mand's Ledelse i forskjellige eller enkelte Ørene af Landbruget. Disse Forsøg ere af den Natur, at enten de fremkomne Resultater svare til de Forventninger, hoormed man er gaaet til Forsøget eller ikke, ere de lige oplysende og nyttige. Man kan derimod anstille en anden Skætte Forsøg, hvor dette ikke er Tilfældet, og jeg skal kun nævne eet Emne, som jeg for Diebliffet maa anse for et Forsøg, fordi det ikke hidtil er forsøgt og som jeg anser for at være af den Betsaffenhed, at det er utvilsomt, at det vil virke overordentlig skadeligt, hvis det ikke lykkes, det er Forsøget med en overordentlig let Afgang til Driftsllaan for mindre Landmænd. Det er et Forsøg, fordi vi ikke vide, om Villien og Evnen og Kundskaberne til paa rette Maade at benytte disse Driftsllaan til de smaa Landeieendomsbesiddere ere tilstede i tilstrækkelig Grad. Jeg anser det for meget tvilsomt, om en vidtløftig Gjenemførelse af det Princip, at der skulde være en særdeles let Afgang til Driftsllaan til Forsøg paa at frembringe et mere intensivt Agerbrug paa Smaalodder, ikke vilde kunne være til meget stor Skade for dem, man ønsker at gavne. Jeg tror, at det vil være vigtigt, at vi her gaa frem med meget stor Forsigtighed, og at vi for Tiden bør berolige os ved at se Resultaterne af det Forslag som nu foreligger om Oprettelsen af to Kreditkasser for Ciere af smaa Landeieendomme. Et æret Medlem her nævned (Hollstein-Debreborg) vilde berøve mig al Fortjeneste af dette Forslag. Det har jeg ikke det Allermindste at indvende imod. Jeg prætenderer ikke nogen Fortjeneste af dette Forslag. Jeg overlader gjerne det ærede Medlem af den Del, han kan faae af Fortjenesten, baade af dette Forslags Fremkomst og dets videre Skjebne, jeg vil blot ønske, at det ærede Medlem i sin Be-